

SINTAXI DEL PARTICIPI

El participi és un adjectiu verbal

- Morfològicament coincideix amb els adjectius de tres terminacions, amb el sufix **-ντ-** en veu activa (3r grup d'adjectius), i **-μεν-** en veu mitjana – passiva (1r grup d'adjectius). Vegem possibles enunciat del participi en Nom. Sg. m-f-n: (en els verbs més regulars, com παύω)

Actiu: -ων / -ουσα / -ον (present actiu). (Però compte!: βαλόν-βαλοῦσα-βαλόν: participi aorist de βάλλω)
 -σων / -σουσα / -σον (futur actiu)
 -σας / -σασα / -σαν (aorist actiu)

Mitjà: -μενος / -μένη / -μενον (present i perfet), -σόμενος / -σομένη / -σόμενον (futur)
 i -σάμενος / -σαμένη / -σάμενον (aorist)

Passiu: -μενος-η-ον (present i perfet), -θησόμενος / -θησομένη / -θησόμενον: futur passiu
 i -θείς / -θεισα / -θέν: aorist passiu

Morfologia del participi: **βουλεύω**

Participi actiu PRESENT

	Singular			Plural		
	Masc.	Fem.	Neutre	Masc.	Fem.	Neutre
Nom.	βουλεύων	βουλεύουσα	βουλεύον	βουλεύοντες	βουλεύουσαι	βουλεύοντα
Voc.	βουλεύον	βουλεύουσα	βουλεύον	βουλεύοντες	βουλεύουσαι	βουλεύοντα
Acus.	βουλεύοντα	βουλεύουσας	βουλεύον	βουλεύοντας	βουλεύουσας	βουλεύοντα
Gen.	βουλεύοντος	βουλεύουσας	βουλεύοντος	βουλεύοντων	βουλεύουσας	βουλεύοντων
Dat.	βουλεύοντι	βουλεύουσαι	βουλεύοντι	βουλεύουσι	βουλεύουσας	βουλεύουσι

Participi actiu FUTUR

	Singular			Plural		
	Masc.	Fem.	Neutre	Masc.	Fem.	Neutre
Nom.	βουλεύσων	βουλεύουσας	βουλεύσον			
Voc.	βουλεύσον					
Acus.				βουλεύσοντας	βουλεύουσας	βουλεύσοντα
Gen.	βουλεύσοντος	βουλεύουσας	βουλεύσοντος			
Dat.						

Participi actiu AORIST

	Singular			Plural		
	Masc.	Fem.	Neutre	Masc.	Fem.	Neutre
Nom.	βουλεύσας	βουλεύσασα	βουλεύσαν	βουλεύσαντες	βουλεύσασαι	βουλεύσαντα
Voc.	βουλεύσαν	βουλεύσασα	βουλεύσαν	βουλεύσαντες	βουλεύσασαι	βουλεύσαντα
Acus.	βουλεύσαντα	βουλεύσασας	βουλεύσαν	βουλεύσαντας	βουλεύσασας	βουλεύσαντα
Gen.	βουλεύσαντος	βουλεύσασας	βουλεύσαντος	βουλεύσαντων	βουλεύσασας	βουλεύσαντων
Dat.	βουλεύσαντι	βουλεύσασαι	βουλεύσαντι	βουλεύσασαι	βουλεύσασαι	βουλεύσασαι

Participi mitjà PRESENT

	Singular			Plural		
	Masc.	Fem.	Neutre	Masc.	Fem.	Neutre
Nom.	βουλευόμενος	βουλευομένη	βουλευόμενον	βουλευόμενοι	βουλευόμεναι	βουλευόμενα
Voc.	βουλευόμενε	βουλευομένη	βουλευόμενον	βουλευόμενοι	βουλευόμεναι	βουλευόμενα
Acus.	βουλευόμενον	βουλευομένην	βουλευόμενον	βουλευομένους	βουλευόμενας	βουλευόμενα
Gen.	βουλευομένου	βουλευομένης	βουλευομένου	βουλευομένων	βουλευομένων	βουλευομένων
Dat.	βουλευομένῳ	βουλευομένη	βουλευομένῳ	βουλευόμενοις	βουλευόμεναις	βουλευόμενοις

Participi mitjà FUTUR

	Singular			Plural		
	Masc.	Fem.	Neutre	Masc.	Fem.	Neutre
Nom.	βουλευσόμενος	βουλευσομένη	βουλευσόμενον			
Voc.	βουλευσόμενε					
Acus.				βουλευσομένους	βουλευσομένας	βουλευσομενα
Gen.						
Dat.	βουλευσομένῳ	βουλευσομένη	βουλευσομένῳ			

Participi mitjà AORIST

	Singular			Plural		
	Masc.	Fem.	Neutre	Masc.	Fem.	Neutre
Nom.	βουλευσάμενος	βουλευσαμένη	βουλευσάμενον	βουλευσάμενοι	βουλευσάμεναι	βουλευσάμενα
Voc.						
Acus.	βουλευσάμενον	βουλευσαμένην	βουλευσάμενον			
Gen.						
Dat.	βουλευσαμένῳ	βουλευσαμένη	βουλευσαμένῳ			

Participi passiu PRESENT

	Singular			Plural		
	Masc.	Fem.	Neutre	Masc.	Fem.	Neutre
Nom.	βουλευόμενος	βουλευομένη	βουλευόμενον			
Voc.	βουλευόμενε			βουλευόμενοι	βουλευόμεναι	βουλευόμενα
Acus.						
Gen.	βουλευομένου	βουλευομένης	βουλευομένου			
Dat.				βουλευόμενοις	βουλευόμεναις	βουλευόμενοις

Participi passiu FUTUR

	Singular			Plural		
	Masc.	Fem.	Neutre	Masc.	Fem.	Neutre
Nom.	βουλευθησόμενος	βουλευθησομένη	βουλευθησόμενον			
Voc.	βουλευθησόμενε					
Acus.						
Gen.				βουλευθησομένων	βουλευθησομένων	βουλευθησομένων
Dat.	βουλευθησομένῳ	βουλευθησομένη	βουλευθησομένῳ			

Participi passiu AORIST

	Singular			Plural		
	Masc.	Fem.	Neutre	Masc.	Fem.	Neutre
Nom.	βουλευθείς	βουλευθεῖσα	βουλευθέν	βουλευθέντες	βουλευθεῖσαι	βουλευθέντα
Voc.	βουλευθείς	βουλευθεῖσα	βουλευθέν	βουλευθέντες	βουλευθεῖσαι	βουλευθέντα
Acus.	βουλευθέντα	βουλευθεῖσαν	βουλευθέν	βουλευθέντας	βουλευθεῖσας	βουλευθέντα
Gen.	βουλευθέντος	βουλευθείσης	βουλευθέντος	βουλευθέντων	βουλευθεισών	βουλευθέντων
Dat.	βουλευθέντι	βουλευθείσῃ	βουλευθέντι	βουλευθεῖσι	βουλευθείσαις	βουλευθεῖσι

Sintaxi del participi:

- El grec clàssic té una gran predilecció per l'ús d'aquesta forma, que té uns matisos i unes possibilitats expressives que hem d'aprendre a interpretar i traduir.
- Per la seva definició "**adjectiu verbal**", funciona com un adjectiu, amb els tres gèneres m-f-n, que pot concordar amb un substantiu, i com a verb, que admet tot tipus de complements propis.
- En molts casos ens anirà bé la traducció del participi per:
  - Gerundi πολλοὶ γὰρ ὄντες εὐγενεῖς εἰσι κακοὶ " *Molts, sent de bona família, són dolents*"
  - o per la construcció "al / en + infinitiu" "*Molts, al ser de bona família, són dolents*"
  - o per una oració subordinada adverbial, amb el matís més adient pel context: "*Molts, tot i que són de bona família, són dolents*"
  - o per oració de relatiu (especificativa si porta article, explicativa si no el porta:
    - οἱ παῖδες οἱ ὄντες εὐγενεῖς εἰσι κακοὶ: "*els nois que són de bona família són dolents*"
    - οἱ παῖδες ὄντες εὐγενεῖς εἰσι κακοὶ: "*els nois, que són de bona família, són dolents*"
- Per poder fer una traducció més ajustada, hem de tenir en compte la sintaxi del participi
- Des del punt de vista sintàctic podem fer la següent classificació del participi:

ATRIBUTIU – APOSITIU – ABSOLUT - PREDICATIU

PARTICIPI ATRIBUTIU (amb article), Té un valor nominal i equival a:

- un substantiu (participi substantivat) , si no hi ha cap nom.
  - ὁ λέγων: el que parla, (l'orador);
  - ὁ φεύγων: el que fuig, (el fugitiu)
  - τὸ μέλλον: allò que ha de ser, que passarà (el futur)
- o a un adjectiu que es tradueix per una oració de relatiu especificativa:
  - Οἱ καμόντες στρατιῶται ἐκοιμήθησαν = Οἱ στρατιῶται οἱ καμόντες ἐκοιμήθησαν
trad: els soldats que estaven cansats (només ells, els que estaven cansats) van anar a descansar..
(En canvi el participi no precedit d'article seria apositiu, equivalent a una oració de relatiu explicativa, o a una subordinada adverbial:
  - Οἱ στρατιῶται καμόντες ἐκοιμήθησαν: *els soldats, cansats / que estaven cansats / perquè estaven cansats, es van ficar al llit.)*

- Μακαρίζονται οἱ ἀποθνήσκοντες γενναίως ἄνδρες (i també)
  - Μακαρίζονται οἱ γενναίως ἀποθνήσκοντες ἄνδρες
  - Μακαρίζονται οἱ ἄνδρες οἱ γενναίως ἀποθνήσκοντες
- trad: són considerats afortunats els homes que moren dignament
-
- τὸ γεννηθὲν οὐκ ἦν κύριος ὁ γεννήσας τρέφειν
-
- Οὐκ ἔστι πένης ὁ μηδὲν ἔχων, ἀλλ' ὁ πολλῶν ἐπιθυμῶν
-
- Δεῖ τὸν εὖ στρατηγησόντα πολλὰ ἔχειν καὶ φύσει καὶ ἐπιστήμῃ

PARTICIPI APOSITIU (sense article). També anomenat circumstancial o adverbial. Possibles traduccions:

- gerundi (sovint ens anirà bé, però potser la traducció millorarà amb:
- al + infinitiu / en + infinitiu
- oració subordinada adverbial (haurem de deduir el tipus d'adverbial pel context)

El participi apositiu concorda amb algun element de l'oració principal, bé el subjecte, el CD o qualsevol altre cas. Expressa alguna circumstància que acompanya a la acció del verb personal. Equival a una oració subordinada adverbial, o a una oració de relatiu explicativa

- Οἱ ναῦται τὰ ἐρετμὰ λαμβάνοντες εἰσέβαινον εἰς τὰς ναῦς
- ταῦτα λέξας ὁ ῥήτωρ ἀπῆλθε. (# ὁ ῥήτωρ ὁ ταῦτα λέξας ἀπῆλθε)
- γελῶν εἶπε·
- Χρύσης ἦλθε λυσόμενος τὴν θυγατέρα
- Κύριος γενόμενος τῶν πραγμάτων Σόλων τὸν δῆμον ἠλευθέρωσε

- Τοῦτου τοῦ κέρδους ἀπέρχομαι, αἰσχροὺν νομίζων

- Λίαν σεαυτὸν φιλῶν φίλους οὐχ ἔξεις

- Σὺ δὲ ἀποκρύπτων τὰ ἀληθῆ ἐν τῷ δικαστηρίῳ οὐκ ἔσωσες τοὺς φίλους ἐκ τοῦ δεσμητηρίου

.-PARTICIPI / GENITIU ABSOLUT:

És una construcció molt freqüent en grec – equival a l’ ablatiu absolut en llatí –, en què el participi concorda amb un substantiu en genitiu, independent del resto de la oració, i formen una construcció sintàctica independent. En la traducció ha de quedar clara la relació lògica de subjecte a verb entre la forma nominal en genitiu i el participi en genitiu.

Possibles traduccions, com a construccions independents:

- gerundi
- al + infinitiu / en + infinitiu
- oració subordinada adverbial (haurem de deduir el tipus d’adverbial pel context)

- ‘Ο Ἴκαρος, τῶν πτερῶν περιρρυόντων, εἰς τὸ πέλαγος ἐνέπεσεν

- Τελευτήσαντος δὲ Πεισιστράτου, κατεῖχον οἱ υἱεῖς τὴν ἀρχήν

- Τῶν νόμων οὐκ ὄντων, πόλις οὐκ ἔστιν.

- Κῦρος ἀνέβη, οὐδενὸς κωλύοντος

- Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, οὔτε νεῶν οὔτε συμμάχων αὐτοῖς ὄντων, ἠπόρουν τί χρῆ ποιεῖν.

- Ἀπέπλευσε, καίπερ μέσου χειμῶνος ὄντος

PARTICIPI PREDICATIU

És un ús del participi concertat en grec en què el participi equival a un predicatiu. Més que una qüestió sintàctica és una qüestió semàntica, ja que apareix amb determinats verbs dels quals resulta impossible o poc aconsellable una traducció literal. Pot referir-se tant al subjecte com al complement.

Participi predicatiu referit al subjecte:

- verbs que indiquen manera de ser:

- παρών ἐτύγχανε· (lit: *estant present es trobava per casualitat*) *es trobava present per casualitat*
- Ἔλαθεν ἀποδράς· (lit: *es va ocultar fugint*) fugí ocultament, d'amagat
- Φαίνεται κακὸς ὢν· (lit: *es mostra sent malvat*) és manifestament malvat

- verbs de sentiment, com χαίρω, alegrar-se, ἄχθομαι, afligir-se, αἰσχύνομαι, avergonyir-se

- Αἰσχύνομαι τοῦτο ἰδῶν· m'avergonyeixo de veure això.
- Οἱ θεοὶ χαίρουσι τιμώμενοι· els déus se senten complaguts en ser honorats.

- verbs que expressen un moment o qualitat de l'acció, com començar, seguir, acabar...

- ἀρχώμεθα διαλεγόμενοι : comencem a parlar.

Participi referit al complement, generalment en acusatiu:

- verbs que signifiquen percepció física (veure, oir, sentir...) o intel·lectual (saber, ignorar, acordar-se, comprendre...); també amb verbs com demostrar, convèncer...

- Ὅρῶ ταῦτα ἀληθῆ ὄντα· veig que això és veritat / Veig això "sent" veritat
- Εἶδον αὐτὸν ἐσιόντα· El vaig veure entrant / Vaig veure que entrava
- Δείξω οὕτω ταῦτα ἔχοντα· demostraré que això es així / Demostraré això "sent" així
(construcció ἔχω + adverb: estar + adv.; ἔχω καλῶς·estic bé)

PROMETEU

Prometeu, el gran benefactor de la humanitat, és castigat per Zeus

Προμηθεὺς δὲ ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους **πλάσας** ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ (1)

πῦρ, λάθρα (2) Διὸς ἐν νάρθηκι **κρύψας**. Ὡς (3) δὲ ἦσθετο Ζεὺς, ἐπέταξεν

Ἑφαιστῶ τῷ Καυκάσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλῶσαι (4)· τοῦτο δὲ

Σκυθικὸν (5) ὄρος ἐστίν. Ἐν δὴ τούτῳ **προσηλωθεὶς** Προμηθεὺς πολλῶν

ἔτων ἀριθμὸν ἐδέδετο (6)· καθ'ἐκάστην (= κατὰ ἐκάστην) δὲ ἡμέραν ἀετὸς

ἐφιπτάμενος (7) αὐτῷ τοὺς λοβοὺς τοῦ ἥπατος **αὐξανομένου** διὰ νυκτός

ἔνεμε (8). Καὶ Προμηθεὺς μὲν πυρὸς κλαπέντος δίκην ἔτινε (9) ταύτην,

μέχρις Ἑρακλῆς αὐτὸν ὕστερον ἔλυσεν.

- (1) .- καὶ...: habitualment és conjunció copulativa, però en alguns casos pot ser un adverbi “també, especialment, fins i tot...”
- (2) λάθρα + genitiu): preposició impròpia + genitiu: d’amagat de...
- (3) ὥς: Conjunció temporal: “quan”
- (4) προσηλώσαι: προσ-ηλώω (+ datiu) clavar en, fixar a, lligar en)
- (5) .- Σκυθικός-ή-όν: escita, de Escítia, regió més enllà del mar Negre
- (6) .- Ἐν δὴ τούτῳ **προσηλωθεὶς** Προμηθεὺς πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν ἐδέδετο· trad. literal:
Clavat en aquest, Prometeu havia estat lligat un nombre de molts anys. (= Prometeu portava lligat molts anys)
- (7) .- ἐπιπτάμενος < ἐφ-ίπτημι = ἐπι-πέτομαι: volar sobre, damunt de, sobrevolar...
- (8) .- νέμω, repartir, distribuir, dividir, *aquí amb el significat de “consumir, devorar”*
- (9) .- πυρὸς κλαπέντος -participi aorist passiu en gen.sg.- δίκην ἔτινε ταύτην·
τίνω δίκην + genitiu: complir un càstig pel foc robat (pel robatori del foc)

Les formes en negreta són participis. Recorda les possibles traduccions:

- per gerundi o “al / en + infinitiu”
- per oració de relatiu (ἀύξανομένου)
- per participi, en les formes passives (προσηλωθεὶς, κλαπέντος)

PAUSÀNIAS

“Descripció de l'estàtua de Zeus a Olímpia”

Καθέζεται μὲν δὴ ὁ θεὸς ἐν θρόνῳ χρυσοῦ πεπονημένος
καὶ ἐλέφαντος. Στέφανος δ' ἐπίκειται τῇ κεφαλῇ μεμιμημένος
ἐλαίας κλώνας. Ἐν τῇ δεξιᾷ φέρει Νίκην ἐξ ἐλέφαντος καὶ
χρυσοῦ, ταινίαν ἔχουσαν καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ στέφανον. Τῇ
δὲ ἀριστερᾷ τοῦ θεοῦ χειρὶ ἔνεστι σκήπτρον μετάλλοις τοῖς
πᾶσιν ἠνθισμένον. Χρυσοῦ δὲ καὶ ὑποδήματα τῷ θεῷ καὶ
ἱμάτιον ὡσαύτως ἐστί. Ὁ δὲ θρόνος ποικίλος μὲν χρυσοῦ καὶ
λίθοις, ποικίλος δὲ καὶ ἐβένῳ τε καὶ ἐλέφαντι ἐστί.

Notes al text “Descripció de l'estàtua de Zeus a Olímpia”

χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος· genitiu de matèria dependent de πεπονημένος

μειμημένος-η-ον· semblant a (+ acusatiu)

δεξιός-ά-όν· dret, (si no hi ha substantiu, se sobreentén “ma”)

φέρω· llevar, sostenir.

Νίκη-ης· (ή) Victòria (divinitat)

ἔνεστι· ”hi ha”

ἠνθισμένος-η-ον· adornat, decorat. És un participi de perfet d'ἀνθίζω

En algunes parts la traducció és més difícil per l'ordre de les paraules. A continuació tens aquest mateix text una mica simplificat i amb certs canvis en l'ordre de les paraules. Consulta'l només si et cal, després d'intentar resoldre l'original directament.

Ὁ θεός, πεπονημένος χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος καθέζεται ἐν θρόνῳ. Στέφανος μειμημένος κλώνας ἐλαίας ἐπίκειται τῇ κεφαλῇ. Ἐν τῇ δεξιᾷ φέρει Νίκην ἐξ ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ, ἔχουσαν ταινίαν καὶ στέφανον ἐπὶ τῇ κεφαλῇ. Τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τοῦ θεοῦ ἔνεστι σκήπτρον ἠνθισμένον πᾶσιν μετάλλοις. Ὑποδήματα χρυσοῦ καὶ ἱμάτιον ὡσαύτως ἐστὶ τῷ θεῷ. (Datiu possessiu).

Ὁ δὲ θρόνος ἐστὶ ποικίλος μὲν χρυσῷ καὶ λίθοις, ποικίλος δὲ καὶ ἐβένῳ τε καὶ ἐλέφαντι .

Descripció de l'estàtua d'Hermes i Dionís a Olímpia

Τῆς Ἑρας δὲ ἐστὶν ἐν τῷ ναῷ ἄγαλμα Διὸς, τὸ δὲ Ἑρας ἄγαλμα

καθήμενον ἐστὶν ἐπὶ θρόνῳ. Χρόνῳ δὲ ὕστερον καὶ ἄλλα

ἄγάλματα ἀνέθεσαν ἐς τὸ Ἑραῖον· Ἑρμῆν λίθου, Διόνυσον δὲ φέροντα νήπιον,

τέχνην δὲ Πραξιτέλους.

Pausània, *Descripció de l'Hèl.lada*, 5, 17, 1-3

Ἑρμῆν λίθου: aposició, amb altres estàtues no mencionades aquí, de ἄλλα ἄγάλματα

PAUSANIAS: DESCRIPCIÓN DE LA HÉLADE LIBRO V, 11, 1-2 Y 17, 1-3

XI.

[1] The god sits on a throne, and he is made of gold and ivory. On his head lies a garland which is a copy of olive shoots. In his right hand he carries a Victory, which, like the statue, is of ivory and gold; she wears a ribbon and--on her head--a garland. In the left hand of the god is a scepter, ornamented with every kind of metal, and the bird sitting on the scepter is the eagle. The sandals also of the god are of gold, as is likewise his robe. On the robe are embroidered figures of animals and the flowers of the lily.

[2] The throne is adorned with gold and with jewels, to say nothing of ebony and ivory. Upon it are painted figures and wrought images. There are four Victories, represented as dancing women, one at each foot of the

throne, and two others at the base of each foot. On each of the two front feet are set Theban children ravished by sphinxes, while under the sphinxes Apollo and Artemis are shooting down the children of Niobe.

[3] Between the feet of the throne are four rods, each one stretching from foot to foot. The rod straight opposite the entrance has on it seven images; how the eighth of them disappeared nobody knows. These must be intended to be copies of obsolete contests, since in the time of Pheidias contests for boys had not yet been introduced.¹ The figure of one binding his own head with a ribbon is said to resemble in appearance Pantarces, a stripling of Elis said to have been the love of Pheidias. Pantarces too won the wrestling-bout for boys at the eighty-sixth Festival.

[4] On the other rods is the band that with Heracles fights against the Amazons. The number of figures in the two parties is twenty-nine, and Theseus too is ranged among the allies of Heracles. The throne is supported not only by the feet, but also by an equal number of pillars standing between the feet. It is impossible to go under the throne, in the way we enter the inner part of the throne at Amyclae. At Olympia there are screens constructed like walls which keep people out.

XVII.

These things, then, are as I have already described. In the temple of Hera is an image of Zeus, and the image of Hera is sitting on a throne with Zeus standing by her, bearded and with a helmet on his head. They are crude works of art. The figures of Seasons next to them, seated upon thrones, were made by the Aeginetan Smilis. Beside them stands an image of Themis, as being mother of the Seasons. It is the work of Dorycleidas, a Lacedaemonian by birth and a disciple of Dipoenus and Scyllis.

[2] The Hesperides, five in number, were made by Theocles, who like Dorycleidas was a Lacedaemonian, the son of Hegylus; he too, they say, was a student under Scyllis and Dipoenus. The Athena wearing a helmet and carrying a spear and shield is, it is said, a work of Medon, a Lacedaemonian, brother of Dorycleidas and a pupil of the same masters.

[3] Then the Maid and Demeter sit opposite each other, while Apollo and Artemis stand opposite each other. Here too have been dedicated Leto, Fortune, Dionysus and a winged Victory. I cannot say who the artists were, but these figures too are in my opinion very ancient. The figures I have enumerated are of ivory and gold, but at a later date other images were dedicated in the Heraeum, including a marble Hermes carrying the baby Dionysus, a work of Praxiteles, and a bronze Aphrodite made by Cleon of Sicyon.

Pausània (grec: Πausanías, llatí *Pausanias*), (s. II d.C.) historiador, viatger i geògraf grec, va viure a l'època dels emperadors Adrià i Marc Aureli. És conegut per la seva extensa obra *Descripció de Grècia*, que fa un retrat de l'Antiga Grècia amb testimonis de primera mà i esdevé un magnífic punt d'encontre entre la filologia clàssica i l'arqueologia contemporània.

Biografia

Es creu que va nèixer a Lidia (Àsia menor). Va viatjar per Grècia, Macedònia, Itàlia i algunes zones d'Àsia i l'Àfrica.

Probablement era originari de Lídia i coneixia la costa occidental d'Àsia Menor, però els seus viatges van dur-lo molt més enllà de les fronteres de Jònia. Abans de viatjar a Grècia, sembla que va visitar Antioquia i Jerusalem, així com la ribera del riu Jordà. A Egipte va veure les piràmides, mentre que al temple d'Ammó li van mostrar amb orgull l'himne que va enviar-hi un dia Píndar. A Macedònia és quasi segur que havia vist la tomba que segons la tradició era d'Orfeu. Passant a Itàlia, va veure la Campània i les meravelles de Roma. Va ser un dels primers que va descriure les restes de Troia i de Micenes.

El seu principal interès són els monuments, especialment les escultures i les pintures, dels períodes arcaic i clàssic en els seus contextos històrics; i el substrat religiós (cultes, cerimònies, creences), per als quals tenia

una profunda sensibilitat. La seva obra s'articula en base als seus viatges a ciutats i a recintes sagrats de l'Hèl·lade, amb cert interès per la topografia. No té gaire en compte textos posteriors al 150 aC, tot i que sí van atraure la seva atenció els monuments del seu temps, sobretot els d'Adrià. Va escriure com a testimoni ocular i la seva precisió (malgrat algunes imprecisions provades) la corroboren les dades arqueològiques. Encara que té un punt de vista personal, és gran l'admiració que desperta en ell l'Antiga Grècia (Atenes, Esparta, Delfos i Olímpia principalment) i els seus compatriotes més cèlebres.

Obra

La seva *Descripció de Grècia* o *Periple de Grècia* (grec: Ελλάδος Περιήγησις, literalment "recorregut per Grècia") és comparable a les guies turístiques actuals. La seva obra descriu les observacions fetes durant els seus viatges i les seues investigacions personals. Parteix d'un itinerari pel Peloponnès i per una part de la Grècia septentrional. A més aporta una informació molt acurada sobre els monuments artístics i algunes llegendes relacionades amb ells. Descriu nombroses cerimònies sagrades i costums culturals, sovint introdueix relats partint de la història, del mite i de l'etnografia. Home extraordinàriament observador, **Pausànias** dona compte dels pins a la costa arenosa de l'Èlide i d'altres detalls topogràfics que esdevenen rellevants en una presentació comparativa de la topografia del passat i del present. Sobretot a l'última secció dels relats toca els productes naturals, les maduixes silvestres de l'Helicó, els dàtils de l'Àulide o l'oli d'oliva de Titorea, les tortugues d'Arcàdia o els blancs estornells de Cil·lene. Entre els mèrits que s'atribueixen està el trobar lloc de l'enterrament de Plató, a l' Acadèmia que ell fundà, a les afores d' Atenes.

Encara que la seva obra té poc mèrit literari, es considera una font valuosa d'informació històrica sobre la topografia, els monuments i els cultes locals de l' antiga Grècia.

El seu punt fort és la descripció de l'art religiós de l'arquitectura d'Olímpia i Delfos, tot i que, quan recorre les regions més apartades de Grècia, se sent atret per tota mena d'imatges divines curioses i primitives, per les restes sagrades i molts altres santuaris i indrets misteriosos. A Tebes veu els escuts dels que van morir a la batalla de Leuctra i les restes de la casa de Píndar. Veu també les estàtues d'Hesíode i d'Arió de Metimna i el retrat de Polibi a les ciutats d'Arcàdia.

No posa mai en dubte l'existència de déus i herois, però sovint menysté els mites i llegendes en relació amb aquests. Les seves descripcions de monuments artístics són clares i gens carregoses. És impressionant com les restes arqueològiques verifiquen al detall la precisió de les seves explicacions. També es mostra absolutament sincer quan confessa la seva ignorància en algun tema.

L'obra, en deu llibres, fou publicada per primer cop a Venècia el 1516, per Aldus. James Frazer, que va editar la primera traducció anglesa de **Pausànias** (1898 en 6 volums), va la següent observació sobre l'autor: «sense ell les ruïnes de Grècia serien com a molt un laberint sense indicacions, un enigma sense resposta.»

La seva obra es divideix tradicionalment en 10 llibres:

- Llibre I: [Àtica](#)
- Llibre II: [Megària](#), [Coríntia](#) i [Sicònia](#)
- Llibre III: [Lacònia](#)
- Llibre IV: [Messènia](#)
- Llibre V: [Èlide](#) A ([Flàsia](#) i [Argòlida](#))
- Llibre VI: [Èlide](#) B ([Èlide](#))
- Llibre VII: [Acaia](#)
- Llibre VIII: [Arcàdia](#)
- Llibre IX: [Beòcia](#)
- Llibre X: [Fòcida](#) i [Lòcrida](#)